

آتش مدید
و بان پر زکفت و کوی

اغ سهراب سوگ نسیاوش

داستان‌های ش ستاره، جلد دوم

علی گویی

سرشناسه: نیکوپی، علی، ۱۳۵۰ -

عنوان فارادادی: شاهنامه درگزیده

Shahnameh Selections

عنوان و تاریخ انتشار: داغ سهراب، سوی سیاوشن: داستان‌های شاهنامه/علی نیکوپی

مشخصات نشر: تهران، مریان اهل قلم، ۱۴۰۳

مشخصات ظاهری: ۲۳۰ ص: ۲۷/۰۴/۰

فروش: داستان داستان‌ها

شابک: ۹۷۸۶۲۲۷۲۳۸۸۷۸۱۷

وضعیت فهرست بوسیس: قبیلا

عنوان دیگر: داستان‌های شاهنامه

موضوع:

موضوع:

فردوسی، ابوالقاسم، ۳۲۹ ق. شاهنامه - اقتباس‌ها

Ferdowsi, Abolqasem. Shahnameh - Adaptations

داستان‌های فارسی - قرن ۲۰th century

شماسه افوده: فردوسی، ابوالقاسم، ۳۲۹ ق. شاهنامه

Ferdowsi, Abolqasem. Shahnameh

ردی فنگر: PIR۸۲۹۲

ردی دیجیتال: A۶۳/۶۲

ردی کتابشناسی مل: ۹۶۶۷۱۴۱

DAGH-SHEHAB: SOVI SIAOUSH

داستان‌های شاهنامه، ۲۰م

علی نیکوپی

با تشکر از همراهی صدمه‌نامه دکتر سعید خدیجه‌زاده

ویرایش: رضا نیکوپی، صفحه از ای؛ مصطفی

نویت چاپ: اول - بهار ۱۴۰۳ - شماره ۳۰۰ - سخنه

مرکز پخش: ۰۱۳۳۳۵۵۷۷

سکه‌های اجتماعی: ۹۷۸۶۲۲۷۲۳۸۸۷۸۱۷

سون لله الملائک الاعلیٰ کتاب در انتشارات مریان اهل فرام طاوی و قبول شده است.
بلوچ آرم: سیدالکاظم نیکوپی الله و حفظ نهاد معلمین مجدد متوحشی نعمان اللهم امری به ان

نظرات و مدد و معنوی چاپ حسن علاری، شیخیل و تواریخ اشرف عصایی، حسین حدادی

سروستان قاطمه علیزاده بهزادی، نعیم، عصیانی

چاچی، مدیر عمل: حسین علاری، مدیر عمل: محمد صاحدی، احمد الله رب العالمین
کلیه حقوق متعلق است به انتشارات مریان اهل فرام طاوی کوکنیم آنکه برداری موجب صدمه

فهرست

- بیش درامد ۷
تھمینه ۹
فجیر ۱۵
گردآفرید ۱۸
گزدهم ۲۱
زالبلسان ۲۴
اعدام رستم ۲۷
زندہ‌رزم ۳۰
درخش ازدها ۳۳
پهلوان چینی ۳۶
سام سوار ۳۹
سهراب ۴۲
کاووس ۴۵
تھمن ۴۸
باغ سهراب ۵۱
رش دارو ۵۴
گوردنخمه ۵۷
نتیجه‌ی مردسه ۶۰
سیدوحش ۶۳
سودابه ۶۶
سروابردہ پدر ۶۹
هیربد ۷۲
دختران سودابه ۷۵
دیوزاد ۷۸
آرمون اتش ۸۱
داوری ایزدی ۸۴
افراسیاب ۸۷
بلخ ۹۰
سنگ ۹۳
روزگار فربدون ۹۶

صد گروگان	۹۹
آشوب	۱۰۲
پیمان شکن	۱۰۵
بهرام	۱۰۸
پیران	۱۱۱
زنگه	۱۱۴
گنگ	۱۱۷
چوگان	۱۲۰
کمان ایرانی	۱۲۳
جیریه	۱۲۶
فرنگیس	۱۲۹
فال سیاه	۱۳۲
س اوش گرد	۱۳۵
رود	۱۴
گروی و دمدور	۱۴۱
سر بوز	۱۴۴
خوب رس	۱۵۳
کیخسرو	۱۵۶
پیلسنم	۱۵۹
سیاه وش	۱۶۲
گل شهر	۱۶۵
فرزند تور و کیقیاد	۱۶۸
چوپان زاده	۱۷۱
سیاه پوشان	۱۷۴
فرامرز	۱۷۷
سرخه	۱۸۰
رزم گیو و پیلسنم	۱۸۳
در فشن بنفش	۱۸۶
چین و ماقین	۱۸۹
زو راه	۱۹۲
گودرز	۱۹۵
گیو	۱۹۸
شب رنگ و اهریمن	۲۰۱
کل بلاد	۲۰۴
گل زریون	۲۰۷
موی سپید	۲۱۰
جیحون	۲۱۳
اصفهان	۲۱۶
پیل مست	۲۱۹
طوس و گودرز	۲۲۲
بهمن در	۲۲۵
شاهزاده	۲۲۸

پیش‌درآمد

در جلد اول کتاب داستان داستان‌ها [آفرینش رستم] مخاطب با ایات نظر شده ابتدایی و داستان‌های، سختی‌شنانه فردوسی مواجه شد که اساس و بن‌مایه اساطیر ایرانشهری بود. داستان‌ها به چگونگی پیدایش اولین پادشاهان افسانه‌ای ایران می‌برداخت و فردوسی بزرگ‌کشکش قصه‌های شیرین در ذهن خواننده القا می‌نمود که کسی که بر انسان حکومد می‌نماید بیش از هر چیز باید مشروعیت خداوندگاری آن را داشته باشد و دارنده فر ایزدی باشد. آنکه به یاری ایزد جهان خدیو پادشاه کشفیاتی بسان آتش و لباس و کشاورزی و دامداری، هکنسن بندی جامعه را در مردمی باید و در عمل اجرا می‌نماید تا اساس زیستن آسوده‌تر مردمان را مهیا کند.

اما در باور ایرانشهری این جهان همواره جایگاه ورن راحتی نیست؛ بلکه میدان نبرد خیر و شر است، نبردی که فرجامش پیروزی خیر است. جهان ما و روان ما میدان نبرد اندیشه‌ها و رفتارها و کردهای نیک و بد با یکدیگر است؛ زین وست در جهان ایرانشهری نیز شاهدیم آن گاهی که پادشاه فرهمندی بر تخت شاهی سینه‌اش اهریمن و دیوان و دیوپرستان بهسوی او یورش می‌برند و او با یاوری‌های اهورانی و یاری مردم به نبرد ایشان می‌شتابد و در این مهم اوست که پیروزگر است. اما همین پادشاه اگر با

۱. فروغی است ایزدی که به دل هر که بتاید، از همگنان برتری باید. از پرتو این فروغ است که شخص به پادشاهی می‌رسد. شایسته تاج و تخت می‌شود، آسایش گستر و دادگر و همواره کامیاب و پیروزمند می‌شود و نیز از نیروی این نور است که کسی در کمالات نفسانی و روحانی کامل می‌گردد و از سوی خداوند به پیامبری برگزیده می‌شود. از مندرجات زامبادیشت [از بیشترهای اوتنا] نگاه کنید به:

THE USE OF RELIGIO-POLITICAL PROPAGANDA ON THE DARYAEE (۱۹۹۷). Touraj,

(۹) COINAGE OF XUSR II». American Journal of Numismatics

کردگار خود را برابر دانست فر ایزدی اش از میان می‌رود و ترس و هراس به دلش راه می‌باید و شکست در کارهایش پدیدار می‌گردد؛ داستان جمشید نمونه بارز آن است.

منی چون بپیوست با کردگار | شکست اندر آورد و برگشت کار

چه گفت آن سخن‌گوی با فرز و هوش | چو خسرو شوی بندگی را بکوش

به یزدان هرآن کس که شد ناسپاس ابه دلش اندر آید ز هر سو هراس

در کتاب بیش رو نیز، دو ماجراهی پر اندوه و تراژدی^۱ کهن ایرانشهری که حکیم

حلوس آن را در شاهنامه خود جاودان نمود را به نثر می‌کشیم؛ داستان کشته شدن

سهراب سر استم جهان بهلوان و سیاوش پسر کی کاووس شاهنشاه ایران.

پیکار می‌سهراب و سیاوش نبرد با تقدير است و ایشان باید ثابت کنند که تقدير

محظوم^۲ نیست و با این باشد همواره محظوم نخواهد ماند و بدانند که قدرتی ناشناس

مانعی بر سر راه بدها باده است که ایشان او را کامل نمی‌شناست و از این جهت اسمانی

می‌دانندش و تقدير ارجی می‌دانندش؛ پس نبرد سهراب و سیاوش پیکاری دشوار است:

اما هر اندازه سخت هم باشد حتی این پیش محکوم به شکست. ایشان به آن تن

درداده‌اند. در فرجام داستان هر ده هرمان خون‌گرگشان بر خاک سرد ریخته خواهد

شد؛ ولی مرگشان بر خلاف انتظار، مساطط. نومید نمی‌کند و شاید از مرگ ایشان هم

وحشت‌زده شویم و هم شادمان! زیرا مرگ این دو پهمانان الهام‌بخش این مزده و بشارت

است که از چنگ و بند تقدير کور می‌رهیم یا روزی نیمه رست. شاید از این روست که

شنیدنی‌ترین و لذتبخش‌ترین داستان‌های ایران باست. اما دو داستان پر محیبت

است.

امید تا میراث ملی ما از خاطر نوباؤگان پارسی‌زبان بیرون نرود و اسباب تعلق بیشتر

جوانان به فرهنگ ملی ایران بزرگ گردد.

بهار ۱۴۰۳ خورشیدی. نارمک: نهیران